

povinnost, aby k úhradě nákladů obecního zařízení zavedla poplatky. Poplatníku není nikde přiznán nárok na to, aby obec určité vydání takovýmto způsobem hradila (srov. ohl. příspěvků podle § 26 obec. fin. nov. nálezy Boh. A 2181/23, 8419/30, 9066/31).

Ze znění vzorcových pravidel o vodném, vydaných vlád. nař. č. 143/1922 Sb., nemůže st-1 pro svůj názor nic dovozovati již proto, že tato vzorcová pravidla nejsou právní normou (viz nález nss z 27. května 1932 č. j. 3364/32, 15. října 1929 č. j. 18.398/29).

Nelze sice upříti, že požadavku spravedlnosti odpovídá, aby u zařízení obecních, která slouží nejen zájmu veřejnému, nýbrž také soukromohospodářským zájmům jednotlivců, byli k úhradě nákladů v tomto poměru přidržováni především ti, kdož zařízení v takovém svém zájmu používají; než tento požadavek v zákoně nedošel všeobecně a kogentně, zejména ani ve směru dnes sporném, pozitivně-právního uznání, a nemůže proto st-1 z toho, že snad v tomto případě nebylo ho plně dbáno, dovozovati porušení nějakého svého subjektivního práva, které jediné povolán je nss chrániti (§ 2 zákona o ss).

Č. 12.629.

Samospráva obecní. — Řízení správní: * Usnesení obec. zastupitelstva, uzavření výpůjčky, třebas šlo jen o prodloužení úvěru poskytnutého obci v dřívějších letech, jest usnesením rozpočtovým v technickém smyslu; o odvolání rozhoduje tedy okr. a zem. výbor.

(Nález z 12. listopadu 1936 č. 16.052/36.)

Věc: Dr. Quido W. v Opavě proti rozh. zem. úřadu v Brně z 29. prosince 1933 o prodloužení úvěru městským zastupitelstvem v Opavě.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro vadnost řízení.

Důvody: Městské zastupitelstvo v Opavě usneslo se 24. listopadu 1933, aby na rok 1934 byly prodlouženy úvěry poskytnuté městu ústavem »Kreditanstalt der Deutschen« na rok 1933 ve výši 1 mil. Kč a 1,300.000 Kč a aby tomuto ústavu byl k částečnému zajištění těchto pohledávek postoupen zem. příspěvek na rok 1934, resp. aby byly mu dány do zástavy určité cenné papíry. Dále bylo prohlášeno, že závazek obce, nezcziti určité reality a objekty, převzatý pro rok 1933, zůstává v platnosti také pokud jde o rok 1934, a že podmínky pro poskytnutí zmíněných úvěrů jsou tytéž jako pro rok 1933.

Odvolání st-lovo bylo nař. rozhodnutím zamítnuto v podstatě z důvodu, že v daném případě nešlo o uzavření zápůjčky nové, takže nebylo zapotřebí zachovati předpis cit. zák. ustanovení.

Uvažuje o stížnosti podané na toto rozhodnutí, soud musil se nejdříve zabývatí námitkou stížnosti, že k rozhodování o odvolání st-lově nebyl příslušný zem. úřad, nýbrž zem. výbor, poněvadž v daném pří-

padě šlo o rozpočtové usnesení ve smyslu §§ 10 a 14 zákona č. 321/1921 Sb. Soud musil stížnosti v tomto ohledu dáti za pravdu.

V daném případě šlo o to, zda město Opava může hraditi potřebu nastalou v rozpočtu na rok 1934 tím, že jmenovanému ústavu nesplatilo úvěr poskytnutý městu na r. 1933 a splatný koncem roku 1933, opětně krátkodobou zápůjčkou u tohoto ústavu. Šlo tedy v tomto případě o opatření úhrady k hrazení výdajů obecního rozpočtu na rok 1934 dosud neuhrazených. Takovéto usnesení doplňující rozpočet pro běžný rok, kterým se opatřuje úhrada rozpočtového schodku zápůjčkou třebas jen krátkodobou, je rozpočtovým usnesením ve smyslu § 10 cit. zákona. O odvolání proti takovému usnesení rozpočtovému v technickém slova smyslu rozhoduje pak v cestě instanční podle stálé judikatury nss (viz na př. nálezy Boh. A 9654/32, 9959/32, 10.199/32, 10.599/33, 11.340/34) okr. v ý b o r a zem. v ý b o r, resp. v místech statutárních zem. výbor. Nebyl tedy v daném případě žal. úřad vůbec oprávněn vydati ve věci rozhodnutí, nýbrž měl věcné rozhodování odmítnouti. Je proto jeho rozhodnutí stíženo podstatnou vadou, pro kterou je bylo zrušiti podle § 6 zákona o ss, aniž se soud mohl obírat věcnými námitkami stížnosti.

Č. 12.630.

Stavební právo. — Řízení správní: I. Je povinností stát. regul. komise, aby změnila dosavadní úpravy, jež nevyhovují zásadám vytčeným v §§ 1 a 2 zákona č. 88/1920 Sb., aby tedy zejména odstranila závadné komunikace a nahradila je novými, jež na odstraněné komunikace vůbec nenavazují. — **II.** * Disposice přehledného regulačního a zastavovacího plánu, kterou se upravují takové podrobnosti, jež se již vymykají z rámce úprav regulačních podle zákona č. 88/1920 Sb., nezakládá zmatečnost schváleného plánu, nýbrž pouhou jeho nezákonnost. — **III.** * V řízení o přehledném regulačním a zastavovacím plánu mohou se strany proti navrženému zrušení dosavadní komunikace brániti jen tenkrát, porušuje-li se tím nějaké jejich subjektivní právo. — **IV.** * V řízení o přehledném regulačním a zastavovacím plánu nejsou strany legitimovány domáhati se toho, aby regulační úřad provedl nějakou novou, konkrétní regulaci, tedy ani toho, aby v plánu tom nějakou dosud existující komunikaci vypustil.

(Nález z 12. listopadu 1936 č. 16.072/36.)

Prejudikatura: ad I. Boh. A 6563/27, 7981/29, 8396/30, 8714/30.

Věc: Walter P. a firma Klein a spol. v Praze (adv. Dr. Maximilián Leiser z Prahy) proti rozh. min. veř. prací z 12. února 1934 o přehledném regulačním a zastavovacím plánu pro Šárecké údolí.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Nař. rozhodnutím potvrdil min. veř. prací podle § 10 zákona č. 88/1920 Sb. částečný přehledný regulační a zastavovací plán,